

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Βασίλειο Πέππα, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυμένου του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Γεράσιμου Φουρλάνου), Γεώργιο Λέκκα, Αθανάσιο Καγκάνη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Θωμά Γκατζογιάννη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 22 Μαΐου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φυστούρη για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ανααιρεσίουςας: Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία "... - ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ" και το διακριτικό τίτλο "... ΕΠΕ", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αναστάσιο Δημητριάδα και δεν κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 10/5/2014 αίτηση της ήδη ανααιρεσίουςας, που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών.

Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 431/2012 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 3094/2013 του Εφετείου Αθηνών.

Την ανάρτηση της τελευταίας απόφασης ζήτησε η ήδη ανααιρεσίουςα με την από 20/5/2014 αίτησή της, επί της οποίας εκδόθηκε η 775/2015 απόφαση του Αρείου Πάγου που αναίρεσε την 3094/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών και παρέπεμψε την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Δικαστήριο συντιθέμενο από άλλους δικαστές.

Εκδόθηκε η 1879/2016 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου, την ανάρτηση της οποίας ζητεί η ανααιρεσίουςα με την από 12/12/2016 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο πληρεξούσιος της ανααιρεσίουςας ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεώς.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

έλλειψη νόμιμης βάσης, ιδρύεται όταν στο αιτιολογικό της απόφασεως του δικαστηρίου της ουσίας δεν περιέχονται καθόλου ή δεν αναφέρονται με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά εκείνα γεγονότα που είναι αναγκαία για να κριθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχουν ή όχι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του οικείου κανόνα ουσιαστικού δικαίου ή αν έγινε ή όχι ορθός νομικός χαρακτηρισμός των κρίσιμων πραγματικών γεγονότων. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο, με την προσαλλόμενη απόφασή του, δέχθηκε τα εξής: "... Η αιτούσα είναι εταιρία περιορισμένης ευθύνης και είναι εμπορική κατά το τυλικό σύστημα (άρθρο 3 παρ.1 ν.3190/1955). Ιδρύθηκε το έτος 2008 και έχει ως αντικείμενό της την ανάληψη και εκτέλεση ταξιδιωτικών και τουριστικών επιχειρήσεων και την παροχή συναφών με τον τουρισμό υπηρεσιών στην ημεδαπή και αλλοδαπή. Από την ίδρυσή της έδρευε στη ... στο επί της οδού ... μισθωμένο κατάστημα-γραφείο, όμως στις 7-6-2011 υποχρεώθηκε να αποδώσει το μίσθο ακίνητο της έδρας της στην εκμισθώτρια, δυνάμει της υπ' αριθμ.../2011 διαταγής απόδοσης μισθίου του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία είχε εκδοθεί εις βάρος της λόγω μη καταβολής στην εκμισθώτρια τριών συνεχόμενων ληξιπρόθεσμων μηνιαίων μισθωμάτων συνολικού ποσού 2.086,50 ευρώ. Επίσης, η αιτούσα οφείλει στο ΙΚΑ ως εργοδότηρα ασφαλιστικές εισφορές του απασχολούμενου σε αυτήν προσωπικού της συνολικού ποσού 17.000 ευρώ, και στα γραφεία ταξιδίων ... με τα οποία συνεργάζεται στα πλαίσια της εμπορικής της δραστηριότητας, οφείλει από τον Δεκέμβριο του 2010 το συνολικό ποσό των 205.000 ευρώ. Για τις οφειλές της αυτές έχουν εκδοθεί κατ' αυτής, μετά από αιτήσεις των προαναφερόμενων δανειστών της διαταγές πληρωμής και συγκεκριμένα: η υπ' αριθμ. .../2011 και υπ' αριθμ. .../2011 του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και οι υπ' αριθμ ...2011 και ...2011 διαταγές πληρωμής του Ειρηνοδίκη Αθηνών. Μάλιστα βάσει της υπ' αριθμ. ...2011 διαταγή πληρωμής ως εκτελεστού τίτλου σε χρόνο πριν από τη συζήτηση της αίτησης ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου έχει επιβληθεί αναγκαστική κατάσχεση επί ενός πλοίου της αιτούσας από την πρώτη των ως άνω εταιρεία με την επωνυμία "... " για το ποσό των 13.295,38 ευρώ με την υπ' ...2011 έκθεσης του δικαστικού επιμελητή και έχει οριστεί πλειστηριασμός αυτού 24-8-2011 με τιμή πρώτης προσφοράς 9.000 ευρώ. Περαιτέρω στις ναυτιλιακές εταιρίες ..., η αιτούσα οφείλει από τον Δεκέμβριο του 2010 το ποσό των 14.000 ευρώ, των 10.300 ευρώ και το ποσό των 4.700 ευρώ, αντίστοιχα, και για τις οφειλές της αυτές εκδόθηκαν εις βάρος της η υπ' αριθμ. .../2010 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδίκη Χανίων, η υπ' αριθμ. ...2011 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδίκη Αθηνών, και η υπ' αριθμ. ...2011 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και έχει ασκηθεί κατ' αυτής η από 1-2-2011 αγωγή ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιώς από την τελευταία των ανωτέρω δανειστριών εταιριών. Η αιτούσα από την απόδοση της χρήσης του προαναφερθέντος μισθίου στις 7-6-2011 στην εκμισθώτρια έπαυσε να λειτουργεί και εξακολουθεί να οφείλει στο προσωπικό που απασχολούσε και απέλυσε, τις νόμιμες αποζημιώσεις, όπως κατέθεσε και ο μάρτυράς της στο ακροατήριο. Η μη πληρωμή των ανωτέρω ληξιπρόθεσμων και απαιτητών εμπορικών χρεών της αιτούσας οφείλεται στη μόνιμη και γενική αδυναμία να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της τουλάχιστον από τις 7-6-2011 που έπαυσε να λειτουργεί, με αποτέλεσμα έκτατε να βρίσκεται σε κατάσταση πτώσης των πληρωμών της, με άμεση συνέπεια τον ανεπανόρθωτο κλονισμό της εμπορικής της πίστης. Αποδεικνύεται περαιτέρω ότι η περιουσία της αιτούσας- δηλούσας εταιρίας ως σύνολο υπαρχόντων και μελλοντικών άμεσα ρευστοποιήσιμων περιουσιακών αξιών απαρτίζεται από ένα τηλεφωνικό κέντρο και

Στην προκειμένη περίπτωση, η διαδικαστική πορεία της υπόθεσης, έχει, κατ' επιτρεπτή, κατά το άρθρο 561 παρ. 2 ΚΠολΔ, εκτίμηση των διαδικαστικών εγγράφων, ως εξής: Με την από 10-5-2011 αίτησή της, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η αιτούσα και ήδη ανααιρεσίουςα εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "..., ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ", δηλώνοντας ότι είναι έμπορος και ότι έπαυσε κατά τρόπο γενικό και μόνιμο την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρεών της, ζήτησε, να κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης. Το ανωτέρω δικαστήριο, δικάζοντας, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με την 431/2012 οριστική απόφασή του, απέρριψε την αίτηση, ως ουσιαστικά αβάσιμη, δεχόμενο, ως αποδειχθέν, από τις ενώπιον του προσαχθείσες αποδείξεις, ότι η περιουσία της αιτούσας εταιρείας δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της πτωχευτικής διαδικασίας. Κατ' αυτής της απόφασης η αιτούσα άσκησε την από 12-1-2013 έφεση της ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, το οποίο (Εφετείο Αθηνών) με την 3094/2013 απόφασή του την απέρριψε, ως ουσιαστικά αβάσιμη, με την ίδια, όπως και πρωτόδικα, αιτιολογία. Ακολούθως, η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Αρείου Πάγου την από 20-5-2014 αίτησή της και ζήτησε την ανάρτησή της. Ο Άρειος Πάγος, με την 775/2015 απόφασή του, αναίρεσε την αναεραβληθείσα αυτή απόφαση λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και παρέπεμψε την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ανωτέρω δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών), συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως. Το Εφετείο Αθηνών επιληφθέν της υπόθεσης, ως δικαστήριο της παραπομπής, εξέδωσε, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, την 1879/2016 απόφασή του, με την οποία επίσης απέρριψε την ανωτέρω αίτηση πτώχευσης της αιτούσας εταιρείας, ως ουσιαστικά αβάσιμη. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης η αιτούσα και ήδη ανααιρεσίουςα άσκησε την από 15-12-2016 κρινόμενη αίτησή της, με την οποία ζητεί την ανάρτησή της. Η υπό κρίση αίτηση, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 4 παρ. 3, 14 παρ. 2 εδ. β', 55 παρ.1 Πτκ, όπως το τελευταίο ίσχυε τότε, κατά την 15-12-2016, χρόνο άσκησής της, 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ. 1, 741 ΚΠολΔ), είναι συνυποβληθείσα και πρέπει να ερευνηθεί ως προς τους λόγους της (άρθρ. 577 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ). Κατά τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 του Πτκ: "Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν δεν συντρέχουν οι υποκειμενικές ή οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για την κήρυξη της πτώχευσης (παρ.1). Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει επίσης την αίτηση, εφόσον αποδεικνύεται ότι, αν και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. (παρ.2)". Επαρκής περιουσία, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, νοείται εκείνη, η οποία μπορεί να ρευστοποιηθεί άμεσα, δηλαδή σε εύλογο χρόνο από τη συζήτηση της υπόθεσης, αναλόγως του είδους του περιουσιακού στοιχείου και των συνθηκών της αγοράς και είναι ικανή να καλύψει τα έξοδα της πτωχευτικής διαδικασίας (ΑΠ 73/2014). Τόσο η εμπορική αξία του ρευστοποιήσιμου περιουσιακού στοιχείου όσο και το ύψος των εξόδων της πτωχευτικής διαδικασίας προσδιορίζονται από το δικαστήριο κατά την δυνατότερη προσέγγιση. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ ανάρτηση επιτρέπεται αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συντρέχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, ή δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (ΟΛΑΠ 7/2006, ΟΛΑΠ 4/2005). Τέλος, ο από το άρθρο 559 αριθ.19 ΚΠολΔ λόγος ανάρτησης για

τα έπιπλα του γραφείου της. Πέραν του ότι δεν προσδιορίζεται ο τύπος και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τηλεφωνικού κέντρου, ούτε ο ειδικότερη μορφή και ο αριθμός των επίπλων του γραφείου της καθώς και η επί μέρους αξία του καθενός, έτσι ώστε το δικαστήριο να οδηγηθεί σε πλήρη απόδειξη ως προς την πραγματική τους αξία και συνακόλουθα στην κρίση του περί ύπαρξης περιουσίας της αιτούσας για τις εργασίες της πτώχευσης, η αιτούσα και ο μάρτυρ της προσδιορίζει τελείως άοριστα την αξία του πρώτου σε 5.000 ευρώ άνευ ειδικότερου τινός στοιχείου, άδη, εάν πρόκειται για ουσιαστική αξία ή αξία που μπορεί να επιτευχθεί στην αγορά για την εξυπηρέτηση του σκοπού της πτώχευσης, ούτε η αιτούσα επικαλείται και προσκομίζει κάποια οικονομική εκτίμησή του, των δε επίπλων γενικώς σε 2.000 ευρώ, ενώ το προαναφερθέν πλοίο έχει κατασχεθεί από τρίτη δανειστριά της κατά τα προαναφερθέντα, με συνέπεια η κατάσταση να μην είναι πιστωτική. Ανεξάρτητα απ' αυτό και με δεδομένο ότι οι εργασίες συνολικά της πτώχευσης απαιτούν σειρά ενεργειών από πλευράς του προουρισμού και οριστικού συνδίκου της πτώχευσης στις οποίες εντάσσονται οι δημοσιεύσεις της πτώχευσης κατά το νόμο, η αμοιβή του συνδίκου με τις δύο ως άνω ιδιότητες για τη διενέργεια σειράς εξωδικών ή δικαστικών πράξεων, ανερχόμενη σε τουλάχιστον 5.000 ευρώ, οι προσκομίζονται στο προς τους προαναφερθέντες πισωτές κ.λ.π. ανερχονται κατά την κρίση του σε ποσό πολύ μεγαλύτερο ακόμη και απ' αυτό των 7.500 ευρώ, που επικαλείται η αιτούσα. Κατόπιν αυτού, παρότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την κήρυξη της πτώχευσης, επειδή υπάρχει αποδεδειγμένα ανεπάρκεια κάλυψης των εξόδων της διαδικασίας, και ειδικότερα των πάσης φύσεως δικαστικών εξόδων για την όλη πτωχευτική διαδικασία, από την περιουσία της αιτούσας εταιρίας, η ένδικη αίτηση είναι απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη". Με αυτό, που δέχθηκε το Εφετείο, ορθά υπήγαγε τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ως αποδειχθέντα, στη διάταξη ουσιαστικού δικαίου του άρθρου 6 παρ. 2 του Πτκ, την οποία ορθώς εφάρμοσε, εφόσον δικαιολόγην την εφαρμογή της οι αναιρέτικα ανέλεγκτες παραδοχές του, ότι η πραγματική αξία της υπάρχουσας περιουσίας της αιτούσας - δηλούσας, ως σύνολο υπαρχόντων και μελλοντικών άμεσα ρευστοποιήσιμων περιουσιακών αξιών, που απαρτίζεται από ένα τηλεφωνικό κέντρο και τα έπιπλα του γραφείου της, δεν αποδεικνύεται, ότι ανέρχεται σε 5.000 ευρώ και σε 2.000 ευρώ αντίστοιχα και, συμπερασματικά, σε εκείνο των 7.000 ευρώ (που επικαλείται η αιτούσα με την αίτησή της και κατέθεσε ο μάρτυράς της), ότι σε ένα πλοίο της έχει επιβληθεί αναγκαστική κατάσχεση για το ποσό των 13.295,38 ευρώ και είχε οριστεί πλειστηριασμός του για την 24-8-2011 με τιμή πρώτης προσφοράς 9.000 ευρώ, ενώ, όπως περαιτέρω δέχθηκε ανελέγκτως το Εφετείο, αποδεικνύεται, ότι τα πάσης φύσεως έξοδα της πτώχευσης υπερβαίνουν κατά πολύ το ποσό των 12.500 ευρώ, με συνέπεια έτσι η αξία, των παραπάνω άμεσα ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων της αιτούσας, ανερχόμενη ακόμη και στο συνολικό ποσό των 7.000 ευρώ, που ισχυρίζεται η αιτούσα, να μη επαρκεί για την κάλυψη των πάσης φύσεως εξόδων της όλης πτωχευτικής διαδικασίας. Επομένως, ο περί του αντιθέτου δεύτερου από το άρθρο 559 αριθ.1 ΚΠολΔ λόγος της αίτησης είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, το Εφετείο διέλαβε στην απόφασή του σαφείς, επαρκείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, όσον αφορά τον προσδιορισμό των πάσης φύσεως εξόδων της πτώχευσης διαδικασίας, διαλαμβάνοντας ότι "οι εργασίες συνολικά της πτώχευσης απαιτούν σειρά ενεργειών από τον προουρισμό και τον οριστικό συνδίκου της πτώχευσης στις οποίες εντάσσονται οι δημοσιεύσεις της πτώχευσης κατά το νόμο, η αμοιβή του συνδίκου με τις δύο ως άνω ιδιότητες για τη διενέργεια σειράς εξωδικών ή δικαστικών

πράξεων, ανερχόμενη σε τουλάχιστον 5.000 ευρώ, οι προσκλήσεις του προς τους προαναφερθέντες πιστωτές κ.λ.π. ανέρχονται κατά την κρίση του σε ποσό πολύ μεγαλύτερο ακόμη και απ' αυτό των 7.500 ευρώ, που επικαλείται η αιτούσα." Δεν απαιτείται δε ειδικότερη παράθεση κατ' είδος και δαπάνη εκάστης δικαστικής και εξώδικης πράξης για την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας της πώλησης της αιτούσας, αφού, οι πράξεις αυτές, δεν είναι, εκ του πράγματος, δυνατό να προσδιορισθούν εκ των προτέρων, αλλά αρκεί η κατά το δυνατόν εκτίμησή τους, με βάση την έκταση, την πολυπλοκότητα και την εξέλιξη της σχετικής διαδικασίας, όπως αυτή προκύπτει από την αποδεικτική διαδικασία στην συγκεκριμένη περίπτωση. Επομένως, ο περί του αντιθέτου πρώτος, από το άρθρο 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ, λόγος της αίτησης, είναι αβάσιμος. Κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί. Το παράβολο, που κατατέθηκε, πρέπει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο, λόγω απόρριψης της αίτησης (άρθρο 12 παρ.2 του Ν. 4055/2012).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 12-12-2016 αίτηση της εδρεύουσας στη ... εταιρεία, περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "..., ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ", για αναίρεση της υπ' αριθ. 1879/2016 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 15 Νοεμβρίου 2017.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 21 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ